

Απόψεις - Θέσεις

ΓΙΩΓΟΣ ΤΣΟΠΑΝΟΓΛΟΥ Υποψήφιος Α΄ Θεσσαλονίκης Δημοκρατικούς

Τα κύρια θέματα αυτών των εκλογών είναι ότι δεν υπάρχουν χρήματα και το χρέος είναι ανεξέλεγκτο. Μερικές Σκέψεις.

Η βασική αντιπαλότητα μεταξύ των οικονομικών (κράτος, αγορά) και της κοινωνίας πολιτών (ακρίβεια στις υπηρεσίες και τα αγαθά), φαίνεται να μην βρίσκεται στην σωστή βάση μια και υπάρχει ασύμμετρη πληροφόρηση στους ψηφοφόρους για τα προβλήματα της χώρας μας. Είναι γεγονός υπάρχουν πολλές σκιές στην οικονομία, νόμιμη και άτυπη, στις μορφές οικονομικών ανταλλαγών, στην μορφή συσσώρευσης κεφαλαίου, στην φτώχεια, στην διαφάνεια, στην ασφάλεια, στην καθημερινότητα κτλ.

Μας λείπει η κοινωνιολογική προσέγγιση για να δούμε με προοπτική αυτό που όλοι αναφέρουν διαρκώς και μιλούν εκ μέρους του. Είναι γεγονός ότι υπάρχει κρίση στην χώρα μας, κρίση στα πανεπιστήμια –όχι για το άσυλο – αλλά γιατί δεν μπορεί να συνδεθεί με το χώρο της εργασίας σε μια Ευρώπη που το 2010 ολοκληρώνει την Διαδικασία της Λισσαβόνας –Ανταγωνιστικότητα και Συνοχή. Στον Ευρωπαϊκό καταμερισμό εργασίας δεν μπορούμε να βρούμε ένα χώρο ανταγωνιστικό –αντί αυτού πάνω από 500 000 νέοι έχουν φύγει από την χώρα μας για περισσότερο πράσινα λιβάδια.

Είναι γνωστό ότι το σύστημα στα Πανεπιστήμια είναι κλειστό στην επιστημονική γνώση της Κοινωνίας μας. Και αυτό την στιγμή που τεράστια κονδύλια για την κοινωνική συνοχή, την απασχόληση και την παιδεία έρχονται αλλά εκτρέπονται, όπως ο Αχελώος, αλλού. Η εκτροπή αυτή είναι συνάμα και ιδιοποίηση των πόρων από άλλα επαγγέλματα, μη κοινωνιολογικά, τα οποία και παραχαράζουν επαγγελματικές δεξιότητες των κοινωνικών επιστημόνων με τα γνωστά αποτελέσματα.

(Η γενικευμένη παραχάραξη των επαγγελματικών δικαιωμάτων στην χώρα μας στηρίζεται σε μια βασική έλλειψη που χαρακτηρίζει την «νομική, οικονομική και τεχνική» διοίκηση της χώρας μας σε βάρος της κοινωνικής η οποία δεν μπορεί να ανεξαρτητοποιηθεί και να ολοκληρώσει έτσι την διοικητική αυτονομία του κράτους απέναντι στα ιδιωτικά και τα κομματικά συμφέροντα. Δεν υπάρχει η κατεξοχήν κοινωνική κατηγορία του επαγγέλματος στην φορολογική δήλωση των πολιτών.)

Μερικά άλλα «οικονομικά» παράδοξα αλλά που έχουν να κάνουν με τις σχέσεις πολιτών –κράτους. Δεν φαίνεται να ισχύει στην χώρα μας το «Καμιά Φορολόγηση Χωρίς Αντιπροσωπεία» αυτής. Δηλαδή πληρώνονται οι φόροι οι δημοτικοί σε μια Ανώνυμη Εταιρεία –γιατί οι Ο.Τ.Α. λένε ότι δεν μπορούν να συλλέξουν τους φόρους αυτούς. Το πού πάνε αυτοί οι φόροι και πότε επιστρέφουν στους ΟΤΑ είναι θέμα μιας Πολιτικής Αριθμητικής και όχι όπως θα έπρεπε θέμα δημοκρατικής λειτουργίας. Πώς θα λειτουργήσει η δημοκρατία όταν δεν υπάρχει η βάση για την ΔΙΑΝΟΜΗ των ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ στους πολίτες.

Το κράτος είναι φτωχό αλλά και συνάμα πολύ συγκεντρωτικό παρόλη την υποτιθέμενη οικονομική του αποκέντρωση όπου αντί να συλλάβει τι είναι οργανωτική ανασυγκρότηση- η ικανότητα του κυβερνάν- μια άλλη μορφή εποπτείας-ένας κομματισμός-εδώ πρέπει να αναφέρουμε ότι όλα τα κόμματα έχουν το μοίρασμα των ποσοτώσεων τους ανεξάρτητα με το ποιος κυβερνά την χώρα. Οι επιστήμονες στις

Ανεξάρτητες Αρχές, στους οργανισμούς των κοινωνικών εταιρών, στις υπηρεσίες λειτουργίας των Προγραμμάτων Κοινωνικής και Περιφερειακής Συνοχής της ΕΕ συνήθως επιλέγονται με βάση κομματικά κριτήρια. Αυτό βαρύνει όλα τα κόμματα τα οποία δεν δέχονται άτομα με βάση τις γνώσεις τους αλλά με βάση τις συμπεφωνημένες ποσοτώσεις τους. Έτσι η έρευνα συνήθως είναι κατευθυνόμενη και δεν αποκαλύπτει τις αθέατες πλευρές π.χ. της αγοράς εργασίας.

Δηλαδή αντί να ασχολούμαστε με τα Stage και την υποτιθέμενη ομηρία των εργαζομένων αυτών –ένα σύνθετο πρόβλημα φυσικά- θα μπορούσαμε να δούμε ότι ο ΟΑΕΔ δεν έχει τις τεχνικές βάσεις για να λειτουργήσει η αγορά εργασίας-προσφορά και ζήτηση των θέσεων εργασίας, ότι στο παρελθόν δόθηκαν εκατομμύρια ευρώ για το ίδιο θέμα και τα χρήματα πήγαν αλλού, σε εταιρείες που κάνουν έρευνες αγοράς. Δεν μπορούσαμε δηλαδή να φτιάξουμε τις δημόσιες εκείνες υποδομές για την λειτουργία της αγοράς εργασίας.

Η πολιτεία δεν μπόρεσε να ενοποιήσει το ΙΚΑ με το ΕΣΥ και να δημιουργήσει ένα πρωτοβάθμιο σύστημα υγείας για να μετατοπισθεί το κέντρο βάρους που είναι το νοσοκομείο. Έτσι υπάρχουν τα ράντσα και οι γειτονιές δεν έχουν κέντρα υγείας αστικού τύπου.

Ενώ ο τομέας της υγείας έχει 25 000 περίπου κενές θέσεις νοσηλευτών, η μετάβαση σε εμπορευματικού τύπου Ιατρική-αντι-Ιπποκρατική στην βάση-δημιούργησε μερικές ακριβές θέσεις στην ιδιωτική αγορά υπηρεσιών υγείας με αποτέλεσμα μια «τοξική» κεφαλαιοποίηση ενός πεδίου όπου οδήγησε με τις ανεξέλεγκτες ιατρικές πράξεις σε χρέη του δηmosίου. Ενώ το κόστος των ιδιωτικών υπηρεσιών εκτοξεύθηκε στα ύψη οι ιατρικές εξετάσεις στα νοσοκομεία παραμένουν σε τιμές του 1970 και κοστολογούνται από τα δημόσια ταμεία ακολούθως. Η χαμηλή κοστολόγηση των υπηρεσιών συνδέεται με την αξία της εργασίας του νοσηλευτικού προσωπικού.

Μια νομικίστικη παρουσίαση χωρίς τις αντίστοιχες εφαρμογές –συνήθως οι νόμοι παράγονται αλλά δεν εφαρμόζονται λόγω ... κοινωνίας που δεν συμφωνεί. Αυτό το ασύμπτωτο της σχέσης μεταξύ νομικών θεμάτων και κοινωνικών λειτουργιών, όπου το δεύτερο είναι το υπερσύνολο και όχι το πρώτο όπως φαίνεται στην περίπτωση μας - αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό των πολιτικών στην χώρα μας.

Η κοινωνία έχει την πρωτοκαθεδρία στην εποχή μας γιατί οι νέες μορφές οργάνωσης της ζωής επιβάλουν μια άμεση συμμετοχική δημοκρατία. Καιρός να σκεφθούμε για την βιωσιμότητα ενός δημοκρατικού συστήματος .